

ಹುಲಿರಂಗು ಶಾಲ್ಕೋಳಿ
ಹುಲಿರಂಗು ರವಿಕೋಳಿ
ಹುಲಿರಂಗು ಬೊಟ್ಟು ನಿನಕೊಪ್ಪೊ ಸಿಂಗಾರೇ
ಹೆಣ್ಣು ನೀನಾದಿ ಊರುಕೇ ಚಪ್ಪಾರ

ತಂಜೂರು ವಾಲಗ
ಬೀದಿ ಮರಿಗಣೆ ತೆಗಿಸೋನ
ಅವನು ಹಾಡು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇ ತಾಯಮ್ಮ
ಪದವತ್ತಿಕೊಂಡಳು,
ಅವಳಿಗೆ ಇರುವೋಳು ನಿನ ಮೆಚ್ಚಿ

ಬಂದಂಗೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲೊ ಮುನಿಗ
ಅದಕೇ ಅರಿಸಿನ ನೀರು ಕಂಡಿಲ್ಲ ನೀನು

ಅವಳ ಕಣಕೆಗೆ ಹಾಡಿನಲ್ಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ
ಮುನಿಗ,

ನಿನಕಿಂತ ಹೆಣ್ಣೇನ ತಾಯಮ್ಮಾ
ನಮ್ಮಮನ ಕೈನಾಗೇ ನಿನಕ
ಮಾಡಿಸೇನು ಬಾಣಂತನ

'ಎಂತಾ ಮಾತಂದಿ ಮೂಳ ನನ್ನಬಟ್ಟೆ' ಎಂದು
ಬೈಯುತ್ತಲೇ ನಾಚಿದಳು ತಾಯಮ್ಮ
ಹೀಗೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಚಿಂತೆ ಮರೆತ ಅವರು,
ಕಾದಿದ್ದ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಎದೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು
ಮನೆಗಳತ್ತ ನಡೆದರು.

ಗಂಡ ಏನೇ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿದರೂ ಅಮ್ಮಲು
ಅದರ ಮೋಡಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹುಟ್ಟಿದ
ಮುನಿಸನ್ನು ಅವನು ಮೊಟ್ಟಕೋಳಿಯನ್ನು ಕದ್ದು
ಮಾರುವುದರಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ. ಮಗಳನ್ನು
ವ್ಯಾನಿಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು
ಒಡೆದುಬಿಟ್ಟ. ಮಗಳು, ಮುನಿಮಲ್ಲಿಯ ಮಗ
ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸರಕಾರಿ ಸೈಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ
ಹೋಗುವುದಾಯಿತು. ಅಮ್ಮಲು ಮೊಟ್ಟೆಗಳ
ಮಸಾಲೆ ಸಾರು ಮಾಡಿ ಮಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ತಾನೂ
ಉಂಡಳು. ಮುನಿಮಲ್ಲಿಯ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು
ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಬಂದೆನಪ್ಪ ಬಂದೆನು ಎಂದು ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.
ಚುನಾವಣೆ ಬಂದಿತು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಈ ಸಲವೂ
ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾದರೆ,
ರೆಡ್ಡಿ ಜೆಡಿಎಸ್ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾದರು.
ಅಮ್ಮಲುಳ ಗಂಡನು ಮತ್ತು ಮುನಿಮಲ್ಲಿಯ
ಗಂಡನು ನಾವು ಸ್ವಾಮಿ ಪಾರ್ಟಿಯವರೆಂದು
ಓಡಾಡಿದರೆ, ರೆಡ್ಡಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ
ನಾಯಡು, 'ರೆಡ್ಡೀದು ಗೆಲುವು ಅಂತ ನಂದು
ಹೊಂಡಾ ಗಾಡಿ. ನಿಮ್ಮದೇನು?' ಎಂದು ಸವಾಲಿಗೆ
ಕರೆದ.

ಮುನಿಮಲ್ಲಿಯ ಗಂಡನು ಬರಿಗೈ ದಾಸ.
ಅಮ್ಮಲು ಗಂಡನು, 'ಸ್ವಾಮೀದೇ ಗೆಲುವು. ನಂದು
ಜೋಡೆತ್ತುಗಳು' ಅಂದ. ಕಳ್ಳ ಕದ್ದು ಮಾರಿದರೂ
ಎತ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಬೈಕಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಹಾಗೆಂದು
ನಾಯಡು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸಲ

ಗೆಡ್ಡಿದ್ದು ಸ್ವಾಮಿ. ಈ ಸಲದ ಗೆಲುವು ರೆಡ್ಡಿಯದು
ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಈ ಪಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದ. ಸ್ವಾಮಿ,
ರೆಡ್ಡಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಚುನಾವಣೆ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ
ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದು ಬಂದಿತ್ತು.
ಆದರೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು
ಈ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮುರಿಯುವ
ಭರವನೆ ಅವರ ಕಡೆಯವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ಗೆದ್ದು
ಬೈಕು ಬಂದರೆ ಲೀಡರಾಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ
ಅಮ್ಮಲು ಗಂಡನು ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಜಯವನ್ನು
ಬಯಸಿ, ಬೇಸಾಯದ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿದ್ದ
ಎತ್ತುಗಳನ್ನೇ ಪಣಕ್ಕಡಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದ.

ಲೀಡರುಗಳು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರು
ಅವರವರ ನಾಯಕನ ಪರ ಪ್ರಚಾರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ನಾಯಕ ಗೆದ್ದರೆ
ಫಲಾನುಭವಿಗಳಾಗುವ ಸೈಚ್ಚುಗಳು ಅವರ
ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಅಮ್ಮಲು ಮತ್ತು

ಮುನಿಮಲ್ಲಿಯ ಗಂಡಸರಂತಹವರು ಮನೆ,
ಬಾಗಿಲು ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಬಾಲಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತ,
ಸಂಜೆಯ ಖರ್ಚಿನ ಚಿಲ್ಲರೆಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ
ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಣರೆಂದುಕೊಂಡವರು
ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಜೈಕಾರದ ಮೂಲಕ ನಾವು
ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯೇ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಉಮೇದುವಾರಿಕೆ ಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ದಿನ
ರಂಗವೇರಿದ ಈ ನಾಟಕ, ಪೋಲಿಂಗು ದಿನದ
ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಂದು ಸಂಜೆಯೇ
ಆಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲದಾದರು.
ಇವರ ಸಂಜೆಯ ಖರ್ಚಿಗೂ ಸಿಗದಂತಾಯಿತು.
ಇವರು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ 'ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಸರಕ'ನ್ನು
ಹೊರತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಉಳಿದವರ
ಕೈಗೆ ಮತ ಎಣಿಕೆಯ ದಿನದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ
ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಾಸಿಗೆ ಖೋತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಚುನಾವಣೆ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು
ರೆಡ್ಡಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅಮ್ಮಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗಂಡನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು
ನಾಯಡುವಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟವನು, ಎಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋದನೋ ಏನೋ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅಮ್ಮಲು ನಾಯಡು ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತು,
'ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾ ಗ್ರಾಸ್ತಮಗನೆ' ಎಂದು
ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು 'ಇದನ್ನ ಕೇಳಬೇಕಿರೋದು ನಿನ್ನ
ಗಂಡನನ್ನು' ಎಂದ.

'ಬಡವರ ಬೇಸಾಯದ ಕರುಳನ್ನೇ ಕಿತ್ತಿದ್ದೀ.
ನೀನು ಉದ್ದಾರ ಆಗಾಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತ
ಶಾಪ ಹಾಕಿದಳು.

'ಇಂಥ ಶಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಡಿರೋದೆ ಹೋಗು
ಹೋಗಮ್ಮ' ಅಂದ ನಾಯಡು.

ಅಮ್ಮಲೂಳ ಅಸಹಾಯಕ ಸಿಟ್ಟು, ಅಳುವನ್ನು
ನಿರಾಸೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಉಳಿದಿದ್ದ
ಕೊಂಚವನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಮನೆಗೆ
ಬಂದ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಬೈಗುಳವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ,
ಕಿರುಚಾಡಿ ಸೋತು ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ಧರಣಿ ತಣಿಯುವ ಹಾಗೆ ಭರಣಿ ಮಳೆ ಬಂದಿತು.
ನೇಗಿಲುಗಳು ಹೊಲಗಳಿಗೆಳಿದವು. ಅಮ್ಮಲು
ನೇಗಿಲನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಹೊಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು,
ಎತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು
ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ ತನ್ನಣ್ಣ ಬರುವ ದಾರಿ
ಕಾಯುತ್ತಾ ಬರುವ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.
ನಾಯಡು ಮಾರಿದ್ದ ಎತ್ತುಗಳು ಪಕ್ಷದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ
ನೇಗಿಲೆಳೆಯುತ್ತ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿ ಅಂಬಾ
ಎಂದವು. ಅಮ್ಮಲು ಅವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಸೆರಗನ್ನು
ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು ಕುಳಿತಳು.

ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿಪ್ಪಣ್ಣ,
'ನೋಡಿದೆಯೇನಮ್ಮಿ ಅವುಗಳ ಕರುಳನ' ಅಂದಾಗ
ಅಮ್ಮಲು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳ ಕೊರಳು ತಪ್ಪಿ
ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಳು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in